

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Ignatianæ Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars V. Filius Prodigus quomodo exceptus à Patre fuerit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Pars V.

Filius Prodigus quomodo exceptus
à Patre fuerit.

Doctrina. Textus sacer sic habet: *Surgens ergo filius venit ad Patrem suum. Cum adhuc longè esset, vidi eum Pater ipsius, & misericordiā motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum. Boni cælites! quale hoc prodigium Patris! quid expectare poteram, nisi Patrem auditō filii nomine & adventu fores domūs occlusurum esse, & quā olim contumaciā fuerat fastiditus, cādem nunc in repellendo filio usurum? dixisset aliis: procul facesse conspectu meo, non ego te amplius agnosco filium: noluisti in domo patria persistere, vade, quō te tua libertas deduxit, & inobedientiæ fructus experire. Alius nescio, an non verbibus quoque venientem abegisset. Non sic Pater iste mitissimns: ea agit, quæ sine stupore cogitari non possunt. 1. ut primum eum vidit, misericordiā motus est; misericordiā, non indignatione, cuius causam habuisset æquissimam: misericordiam hanc abscondere non valuit, sed 2. Accurrit ad filium suum: non modo vadit obvius, quod multum fuisset, sed paſſu festino, præpropero cursu penè contra senilis ætatis decentiam accurrit. Quid, quæſo, festinas vir bone? Prodigus ille est, contumax ille, ille rebellis filius, substantiam omnem dilapidavit: multū agis, si in gregem famulorum*

A a 3

ruim

rum suscipis : quid curris ? veniat ille , ploret ,
 roget. Non ita Pater , clementiā alas addente ,
 advolat. 3. Cadit super collum & osculatur
 eum. Quem ? quis ? ô stupenda bonitas ! trepi-
 dabat iuvenis , & pedibus paternis tremulus
 advolvi parabat , jam jámque triste suum in-
 gemebat : *Pater peccavi !* cùm ecce loquentis vo-
 cem abrumpit , trepidantem amplectitur , pa-
 ternis brachiis arctissimè constringit , quidquid
 malitiæ actum est , momento obliviscitur ; sola
 jam tangitur filii miseriā , prodigum recipit non
 ut offensus , sed ut amantissimus Pater. Unum
 h̄ic velim expendas : quis animus fuerit filii
 prodigi in hoc eventu , quid cogitaverit : loqui
 enim præ excessu gaudii dolorisque non po-
 tuit : constrictus paterno amplexu filius , ô in
 quas lacrymas abierit ! expressit eas de tam
 bono Patre offenso. Jam vide , quid ulterius
 egerit Pater. 4. Dicebat famulis : citò pro-
 ferte stolam primam , & induite illum , & date
 annulum in manu ejus , & adducite vitulum
 saginatum , & occidite , & manducemus , &
 epulemur. Certè nisi Evangelium diceret , rem
 impossibilem dices. Jubet afferri stolam pri-
 mam , vestes splendidas , dari annulum , pu-
 blicam parari lætitiam. Ô amor ! ô liberalitas !
 restituitur ergo primæ felicitati degener ille ,
 jam charus filius ; vestitur æque bene , ac si ha-
 reditatem non dissipasset ; honoratur epulo ,
 omnia perfectæ conciliationis signa accipit.
 Cur verò ista agit Pater ? an utilitatem forte
 è filii

è filii reditu hausit? nullam. Causam hanc ipse assignat: quia hic filius meus mortuus erat, & revixit, perierat, & inventus est. Hanc gaudii causam dat, salutem nimirum filii, quem jam periisse credidit. Verum, Pater mi bone, an satis non fuerat, si in abjectissimo domus angulo asylum reperisset redux tuus filius? an ad complexus etiam & oscula admitti debuit? an tanta adornari solennitas? Satisne non erat eum recipere? Satis utique (sic Pater reponit) satis filio meo, sed non satis amori meo. O bonitas! ô misericordia!

Miraris, Studiose, inauditam Patris hujus clementiam. *Quis* verò Pater ille? quis ille misericordis & clemens Pater? Pater ille cœlestis Pater est. O quâ ille bonitate revertentem peccatorem recipit, idest peccata omnia rite confitentem! Cogita hominem, qui leges omnes divinas milles violaverit, qui omnem, quæ cogitari potest, malitiam admirerit: hic tot coopertus sceleribus si corde contrito ad offensum licet Patrem divinum redeat, peccata Sacerdoti confiteatur, ô quâ bonitate ab eo excipitur! 1. Pater iste amantissimus videns tantum peccatoris miseriam, movetur misericordiâ, non irâ: posset eum à se justissimè abigere, verbis asperis increpare; posset omnem ei negare veniam. An id agit? minime: non abigit supplicem, non negat veniam, ingratitudinem non exprobrat, movetur misericordiâ, compatitur miseræ, quæ ut tollatur, quid non agit? 2. Accurrit ad supplicem, festinat

nat ei conciliari , festinat ei conferre gratiam.
Sic enim per Prophetam : *In quocunque die conve-
tetur ad me , omnium iniquitatum ejus non recorda-
bor.* 3. Amplectitur contritum supplicem , & in-
signum pacis amorisque sacro eum osculo digna-
tur , veniam peccatorum plenissimam imperti-
tur. O si videre posses , quām sāpe hoc egerit
& etiamnum acturus sit Christus tuin anima tua
tempore Confessionis seriæ ! quām suaviter
eam fuerit amplexatus , ut olim vivens in terra
tenero amplexu parvulos ad se venientes fove-
bat. 4. Dicit famulis : *afferte stolam primam &c.*
hoc est per Sacerdotes reddit vestem innocen-
tiæ , reddit gratiam perditam , perfectam amici-
tiam restaurat , dum absolvi te jubet à peccata
tuis. Neque hīc sistit DEI Patris optimi boni-
tas : jubet etiam parari convivium. O quale il-
lud ! quām nobile ! non aliud , quām divinum
in quo seipsum velut cibum porrigit homini an-
tea peccatori : convocat Angelos , ut gaudent
super peccatore pœnitentiam agente ; *quia hi
filius meus (sic enim quasi loquitur) mortuus era
& revixit ; filius meus , Studiosus iste , filius crea-
tione , adoptione , redemptione , mortuus era
per scelera , revixit per pœnitentiam.* O Pater
æterne , quæ tua ista clementia est , & in quem
licet ergo prodigum , sic impium recipis ? ah quid
dicam ? vocem comprimit tua immensa bonitas
An satis non est recipi me in gratiam ? adeo
& pretiosum adeo cibum in SS. Eucharistia mi-
hi jubes parari ? O Pater mi , unde hoc meritus
sum ?

sum? Scio, non ego meritus sum: tua te sic urget
bonitas: hæc, licet nullum è meo reditu com-
modum hauriat, in eo tamen ceu bono suo læ-
tatur & exultat. Nunquid hæ sunt cogitationes
tuæ, mi Studiose? negare enim non potes, sic
DEum tuum tecum egisse: recepit te post tot sce-
lera; amplexus est per gratiam; recepit in amici-
tiam pristinam; non tractavit te velut manci-
pium; dedit iterum consolationes internas, quie-
tem conscientiæ: & quid multa? se ipsum dedit.
Dubita, si potes, de DEI bonitate & clementia.
Aliud certè meritus fueras. Si tecum cogitas,
quid sit vel semel peccare, quanta sit offensa Ma-
gni DEI, quanta injuria; si dein terribilem tuo-
rum scelerum numerum attendis; ex altera verò
parte mirabilem DEI in te recipiendo facilita-
tem consideras, nescio, an non in stuporem &
extra te totus rapiaris. DEus, DEus, nullius
egens, hominem peccatorem, toties rebellem,
factâ unâ Confessione seriâ recipit in gratiam
pristinam: ô prodigia clementiæ! Stuperes, si vi-
deres à Rege aliquo ad pauca verba in gratiam
recipi aulicum, qui vitæ regiæ struxisset insi-
dias. Quid agendum tibi est? tu, tu ille, qui re-
bellis, audax, impius in DEum insurgere ausus,
eum, si fieri potuisset, throno etiam deiicere
voluisti: & tamen: vide bonitatem immensam!
& tamen dum corde verè contrito culpam fate-
ris, pœna dimititur, restituitur gratia, amici-
tia reparatur.

A a 5

Vc^u

Velim hic consideres aliqua, in quibus DEI
 tui bonitas multum excedit bonitatem Patris il-
 lius Evangelici. Verum est, accurrit Pater ille,
 veniam dedit: sed an etiam revocavit filium? an
 inquisivit in eum, ut reduceret? non: & quoties
 veniam dedit? semel. Aliter DEus. Non revo-
 cavit Pater ille filium suum; revocat DEus pe-
 catorem: revocavit te per inspirationes inter-
 nas, per bona amicorum consilia, per innume-
 ras Scripturæ minas in exhortatione aut lectio-
 ne occurrentes: *Revertere ad me, dicit Dominus,*
 & *ego suscipiam te.* Quid amantius dici potest?
 quid cogitari? Non quæsivit Pater ille filium
 suum; expectavit, dum rediret: DEus miseri-
 cors te velut perditam oviculam Pastor bonus
 quæsivit, invitavit, atque propè rogavit, ut re-
 dires. O amor! ô bonitas! ô excessus clemen-
 tiæ! Vocavit te etiam in peccato; etiam dum ho-
 stis DEI eras; etiam dum tu quærebas DEum
 peccatis novis offendere, ille te salvare quare-
 bat, & ad pœnitentiam reducere. Voces DEI
 erant cogitationes bonæ, hinc inde animo tuo
 illapsæ; voces DEI erant illa monita conciona-
 toris, Professoris tui &c. Vocavit, quæsivit te,
 gratiam dedit, ut redire velles.

Quoties hoc egit? hic enim vero stupore to-
 tus obruor. Pater ille magnum quid egit igno-
 scendo semel: semel veniam dedit supplici. Si
 filius alterâ vice Patrem deseruisset, nescio, an
 benignè adeò receptus esset. Si verò quartâ,
 si sextâ, si decimâ vice sic errâisset, non dubito,
 quin

qui intolerabili hac filii impudentiâ irritatus, omnem ejus curam abjecisset, veniam licet roganti negâisset, sic fortè eum alloquens: Quæ est ista ingenii tui levitas? quæ effrons voluntatis malitia? abire & reverti, reverti & abire; jam desertionis, jam redditûs pœnitere? en jam toties valere me jussisti: vale ergo & tu æternum; non ero ultra Pater tuus; rideri à te & ludi me non patiar; facesse. Sic ille dixisset, & meritò quidem. Quid DEus? an ille hac ratione agit cum peccatore? O quoties, quoties vix acceptâ scelerum veniâ Patrem optimum illico deseruisti? vix facta subinde erat Confessio, vix Pater misericors te in gratiam receperat; & abiisti rurus ab eo, peccabas ut antè. Quid DEus? obstupescite Cœli! desertus toties DEus, tam protervè, tam impie desertus DEus, revertentem postea peccatorem verè contritum eadem benevolentia recipit, eodem amore prosequitur, ac recepit & prosecutus est post desertionem primam. Cogita ipse, mi studiose, quoties Confessus fueris peccatum illud? remisit DEus: te recepit. Quoties factâ Confessione relapsus es in illud ipsum? remisit DEus: te recepit: recipiet etiamnum verè pœnitentem. Hic enim vero si potes, benignitatem hanc non obstupesce, quæ non nisi in DEO esse potest, quia infinita est. Verè Tertullianus: *Tam pius nemo, tam Pater nemo.*

Reflexio Quid ex his in rem tuam dducis? Hoc sane, quod modò dixi: Ergo infinita est,

im-

immensa est DEI in peccatorem bonitas. Vere dicere potest Deus, quod Isaac moriens: *Et si post hac ultra fili mi, quid faciam?* Quid faciam ultra? certe tanquam sine te beatus esse non possem, sic egi tecum. Quid faciam ultra? Responde, si quid invenias; ego enim excogitare nihil valeo. At quo, obsecro, animo ista legis & expensis? Notasti supra, quo animo fuerit filius ille inter amplexus Patris; hinc suam videns impietatem, illinc misericordiam Patris: gravissimo obruebatur dolore, quod benignum adest Patrem offenderit. Hoc observa, Studioles Diabolicum foret, si ex memorata DEI ergo peccatores bonitate occasionem sumeres saepius ab eo recedendi, saepius peccandi; si peccare idcirco, quia facile confiteri posses & accipere veniam. Tanta DEI bonitas ad pœnitentiam removere debet & ad dolorem, ut millies detestantis omnem offensam, quam benignissimum Patrem irritare ausus es.

Affectus. O Pater amantissime, ô verè totus Pater misericordiarum! stupore totus obruor, dum infinitam tuam in me bonitatem considero. Non aliud mihi superest, quod clamare possim, nisi: ô bonitas! ô amor! ô clementia! ô Pater! quis ego sum, ut toties & tam paternè me in gratiam tuam receperis? quis ego sum, ut tot mili amoris tenerrimi signa exhibueris? Vocasti me, cùm fugerem à te; quæsivisti me, cùm peregrinatus sissem à te; incitasti ad pœnitentiam, obvulisti veniam, dum tui meditabar injuriam,

dum

dum novis te peccatis offendere cogitabam : revertentem verò ô quâ lenitate excepisti ! Rece-
pisti in gratiam , & (quod in amoris atque admira-
tionis ecstas in me rapit) convivium planè di-
vinum mihi adornâsti. O bonitas ! ô amor ! ô
clementia ! Hæc tu hæc tenus mihi ? O quas gra-
tias, quâm immensas debo ! O creaturæ onines
meo loco laudate DEum ; quia fecit mihi ma-
gna , qui potens , qui misericors est. Fecisti hoc
hæc tenus, Domine , facies & hodie in Confessio-
ne Generali. Video expansa in cruce brachia :
audio clamantem : Revertere ad me, & ego suscipiam
te : video , amplecti me postulas : ecce Domine ,
venio , venio , Domine , proiicio me ad pedes
tuos : amplexum enim peccator miserrimus non
expecto , velut nimiam pro indignissimo gra-
tiam ; pedibus advolvor , quâ possum voce ,
quo dolore clamo : Pater ! Pater mi ! peccavi !
miserere mei ! peccavi in Cœlum & coram te !
ecce filius tuus degener mortuus est ; fac ut revi-
viscat : ecce periit ; fac ut inveniatur per te , & sal-
vetur : periit opus manuum tuarum , periit ima-
go tua , periit pretium sanguinis tui : recupera il-
lud, Domine , vivifica me secundum misericor-
diam tuam ! Vivificabis me , sic spero , sciens
quòd & gaudium è conversione mea sis habi-
turus. O veritas plena solatio ! ego peccator
conferre aliquid possum ad gaudium tuum : sic
tu doces. Eia Domine , peccatis onustum me
cernis & totum obrutum : conferam aliquid ad
gaudium tuum & Angelorum : converto me ad

Te

Te ex toto corde meo ; Detestor , abominor execror omnem tui offenditam etiam minimam quia te Patrem meum , te DEum optimum offendidi & irritavi. Recipe me in gratiam tuam , erit gaudium in Cœlo super peccatore pententiam agente. Pœnitentiam agam , ratum est : à Confessione inchoabo ; posthac mortuus potius , quām te levissimè offensurus. E quidni ? tu times me perdere , & ego non timeant te offendere ? tu tam benignè recipis , cur non doleam , quod discesserim ? gaudium , quod e conversione capis , me rapit ad te , ut consum me videoas. Quām essem infelix , si hoc ibi negarem gaudium ! Eja fruere gaudio hoc , magne DEus : ecce cor contritum & humiliatum offero , ne despicias illud. Clamo , clamans in gemino : Pater , Pater mi ! peccavi ! recipe me & nunquam permitte separari à te ! Sentiam hodie infinitam illam clementiam , quā peccato res ad te revertentes suscipere gaudes.

Proposita. Firmissimè statuo hanc tuam clementiam ne vel levissimè amplius offendere , sed sāpe ei agam gratias , quod toties me receperit & ex hujus consideratione ad dolorem de peccatis & eorum fugam me incitabo.

Petitio. Hæc ipsa tua clementia , Pater misericors , exaudiat preces meas , & infirmum confortet. Miserere mei secundum Magnam misericordiam tuam ! Magnam rogo , quia magnus peccator. Miserere ! *Pater noster.*

Pars